

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-94/2026-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, Vončinina 3, OIB: 55545787885 protiv tuženika CESTE – RIJEKA d.o.o. Kukuljanovo, Industrijska zona, Kukuljanovo 377, OIB: 01371628232 radi isplate 2.174,80 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja te u odsutnosti urednog pozvanog tuženika, objavljene 20. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 2.174,80 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. travnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju na ime prouzročenog parničnog troška iznos od 102,30 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 20. travnja 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena, do isplate u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 1. travnja 2025. podnio tužbu pred ovim sudom protiv tuženika radi isplate 2.174,80 EUR s kamatom. Obrazlaže da je 14. studenog 2014. Igor Božić iz Matulja, upravljajući osobnim vozilom u vlasništvu Porsche Leasing d.o.o. Zagreb marke Volkswagen Golf registarske oznake RI 380-PJ se kretao državnom cestom D-100/1, kojom prilikom je na 3km + 550 metara na ravnom dijelu ceste s prednjim lijevim kotačem naišao na metalnu sajlju dužine oko 4 metra koja se omotala oko prednjeg lijevog kotača, nakon čega se na vozilu upalio signal da je došlo do kvara

na kočionom sustavu, pri čemu je vozilo oštećeno. Pred ovim sudom EUROHERC osiguranje d.d. Zagreb je podnijelo tužbu protiv ovdje tužitelja kojom traži isplatu iznosa koji je kao osiguratelj temeljem kasko police isplatio svom osiguraniku i vlasniku predmetnog vozila Porsche Leasing d.o.o. Zagreb radi naknade štete iz predmetnog štetnog događaja.

1.1. Presudom ovoga suda poslovni broj P-482/17 od 10. prosinca 2010., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-604/21 od 10. siječnja 2022. naloženo je tuženiku Hrvatske ceste d.o.o. isplatiti tužitelju EUROHERC osiguranje d.d. iznos od 3.436,67 kuna te troškove parničnog postupka u iznosu od 9.721,55 kuna, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Po pravomoćnosti presude Hrvatske ceste d.o.o. su tužitelju isplatile iznos od ukupno 16.386,04 kuna/2.174,80 EUR. Za područje Primorskog-goranske županije, tužitelj je s tuženikom imao sklopljen Ugovor o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Republike Hrvatske za 2014. Tužitelj se poziva na odredbe čl. 2., 23., 24., 61. i 38. Ugovora, navodeći da je do štete došlo jer tuženik nije izveo radove koji bi onemogućili nastanak štetnog događaja. Šteta je nastala zbog propusta u održavanju predmetne ceste u stanju sigurnom za nesmetan promet, konkretno ne uklanjanja predmetne sajele koja je uzrokovala nastanak štetnog događaja s kolnika državne ceste, a koji radovi su radovi redovnog održavanja cesta koje je bio dužan obavljati tuženik sukladno predmetnom Ugovoru. Stoga predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio osnovu tužbenog zahtjeva navodeći da se ne smatra odgovornim za predmetni štetni događaj i da tužitelj nije obrazložio kako je zaključio da je tuženik odgovoran odnosno da nije postupio sukladno obvezama iz Ugovora o izvođenju radova redovnog održavanja i zaštite državnih cesta za 2014. Tuženik smatra da nije morao, ni mogao obaviti nešto više od obavljenog u skladu s Ugovorom. Nemoguće je da tuženik nadzire cestu 0-24 na svakom metru. Tužitelj je donio Plan ophodnje i redovnih pregleda državnih cesta u PGŽ za 2014. prema kojem je tuženik postupao. Tužitelj određuje tuženiku dinamiku ophodnje Planom ophodnje i redovnih državnih cesta u PGŽ, čime je tužitelj svjesno ograničio rad tuženika u smislu dinamike ophodnje cesta, a sada tvrdi da je tuženik trebao učiniti nešto više. Tuženik smatra da ne može biti dokazana bilo kakva uzročno posljedična veza između nekog njegovog eventualnog propusta i same nezgode. Propusta na strani tuženika nije bilo jer je tuženik obavio sve što je mogao. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Presudom bez održavanja rasprave ovoga suda poslovni broj P-190/2025-6 od 9. rujna 2025. naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.174,80 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 2. travnja 2022. do isplate po stopi koja se primjenjuje na ostale odnose (točka I. izreke) i naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 102,30 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 8. rujna 2025. do isplate po stopi koje se primjenjuje na ostale odnose (točka II. izreke). Protiv navedene presude tuženik je podnio žalbu. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj PŽ-4271/2025-2 od 22. prosinca 2025. ukinuo citiranu presudu i predmet vratio na ponovno suđenje.

4. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu i obrazložena dalje u nastavku presude utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01.,

117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.).

4.1. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

4.2. Predmet spora je zahtjev za plaćanje iznosa od 2.174,80 EUR s kamatom s osnove naknade štete. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Tuženik u odgovoru na tužbu čini nespornom odlučnu činjenicu da su stranke bile u ugovornom odnosu temeljem Ugovora o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Republike Hrvatske za 2014. za područje Primorskog-goranske županije (Ugovor s priložima na stranici 21-56 spisa). Također tuženik nije osporio da je presudom ovoga suda poslovni broj P-482/17 od 10. prosinca 2020. (presuda na stranici 7-14 spisa), koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-604/21 od 10. siječnja 2022. (presuda na stranici 15-18 spisa) naloženo tuženiku Hrvatske ceste d.o.o. isplatiti tužitelju EUROHERC osiguranje d.d. iznos od 3.436,67 kuna te troškove parničnog postupka u iznosu od 9.721,55 kuna, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Isto tako tuženik nije osporio da su po pravomoćnosti presude Hrvatske ceste d.o.o. tužitelju u tom predmetu EUROHERC osiguranje d.d. isplatile iznos od ukupno 16.386,04 kuna/2.174,80 EUR (potvrda o izvršenom nalogu na stranici 19 spisa). Također tuženik nije osporio da je do nezgode došlo uslijed naleta vozila osiguranog kod EUROHERC osiguranje d.d. na sajlu koja se nalazila na kolniku državne ceste (Službena bilješka PP Mali Lošinj na stranici 4-6 spisa), kojeg je trebao održavati tuženik sukladno sklopljenom Ugovoru. Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

6. Sporna jest osnova tužbenog zahtjeva s obzirom na tuženikove navode da se ne smatra odgovornim za predmetni štetni događaj jer je tuženik postupao u skladu s Ugovorom sklopljenim s tužiteljem i to prema Planu ophodnje i redovnih pregleda državnih cesta (Plan ophodnje na stranici 80-82 spisa) kojim tužitelj tuženiku određuje dinamiku ophodnje.

7. Odredbom čl. 342. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.) propisano je da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi (st. 1.). Kad dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i naknadu štete koju je uslijed toga pretrpio (st. 2.). Nadalje, odredbom čl. 343. ZOO-a propisano je da se dužnik oslobađa odgovornosti za štetu ako dokaže da nije mogao ispuniti svoju obvezu, odnosno da je zakasnio s ispunjenjem obveze zbog vanjskih, izvanrednih i nepredvidivih okolnosti nastalih poslije sklapanja ugovora koje nije mogao spriječiti, otkloniti ili izbjeći. Sukladno citiranim zakonskim odredbama, tuženik je bio dužan dokazati svoje činjenične navode, odnosno da je uredno ispunio svoju ugovornu obvezu pravovremenog i kvalitetnog redovitog održavanja predmetne dionice na kojoj je došlo do prometne nezgode. Sud utvrđuje da tuženik na temelju dostavljene dokumentacije (Plan ophodnje i ophodarski dnevnik na stranici 72-82 spisa) nije dokazao osnovanost svojih činjeničnih navoda odnosno prigovornih tvrdnji.

7.1. Sud utvrđuje da tuženik nije dokazao osnovanost svojih činjeničnih navoda odnosno prigovornih tvrdnji.

8. Odredbom čl. 26. st. 1. Zakona o cestama (dalje: ZC-a, "Narodne novine" broj 84/11., 18/13., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., 110/19., 144/21., 114/22., 114/22., 4/23., 133/23. i 156/25.) propisani su poslovi održavanja javnih cesta u

smislu toga Zakona i to: planiranje održavanja i mjera zaštite javnih cesta i prometa na njima; redovito i izvanredno održavanje javnih cesta; ustupanje radova redovitog i izvanrednog održavanja javnih cesta; stručni nadzor i kontrola kakvoće ugrađenih materijala i izvedenih radova održavanja javnih cesta; ustupanje usluga stručnog nadzora i kontrole kakvoće ugrađenih materijala i izvedenih radova održavanja javnih cesta; osiguranje uklanjanja oštećenih i napuštenih vozila i drugih stvari s javne ceste te ophodnja.

9. Potom, odredbom čl. 33. ZC-a propisano je da Hrvatske autoceste d.o.o., Hrvatske ceste d.o.o. i županijske uprave za ceste izravno ne izvode radove građenja, rekonstrukcije i održavanja javnih cesta, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano (st. 1.). Izvođenje radova građenja i rekonstrukcije javnih cesta smije se ustupiti samo pravnoj ili fizičkoj osobi registriranoj, specijaliziranoj i opremljenoj za te poslove sukladno posebnim propisima (st. 2.). Radovi održavanja javnih cesta ustupaju se pravnoj ili fizičkoj osobi koja je za te radove registrirana, specijalizirana i tehnički opremljena te koja raspolaže osposobljenim kadrovima za izvođenje radova održavanja pod prometom (st. 3.). Stranke su sukladno citiranoj odredbi čl. 33. ZC-a sklopile predmetni Ugovor.

10. Uvidom u Ugovor utvrđeno je da tužitelj kao naručitelj ustupa, a tuženik kao izvođač preuzima obvezu izvođenja radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Primorsko-goranske županije prema popisu državnih cesta koje čine sastavni dio Ugovora (čl. 1.). Tuženik se kao izvođač obvezao održavati i štiti državne ceste na području Primorsko-goranske županije tako da odgovaraju svojoj namjeni i zahtjevima sigurnosti prometa u skladu s odredbama Zakona cestama, Zakona o sigurnosti prometa na cestama i drugih Zakona i propisa donesenih na temelju tih Zakona, a koji uređuju pitanja sigurnosti odvijanja prometa na cestama (čl. 23. st. 1.). Izvođač se obvezuje voditi stalnu brigu o zaštiti ceste i prometa na njoj te stalno poduzimati primjerene mjere glede osiguranja i omogućavanja sigurnog i nesmetanog odvijanja prometa u svim vremenskim uvjetima u skladu s ovim ugovorom (čl. 23. st. 2.). Odredbom čl. 24. Ugovora stranke su ugovorile da dio ceste na kojem su iznenadno nastale zapreke koje se ne mogu odmah ukloniti ili na cesti vladaju takvi vremenski uvjeti zbog kojih se cesta mora zatvoriti za promet svih ili pojedinih kategorija vozila te isti treba preusmjeriti na druge zaobilazne ceste, tuženik je obavezan obilježiti odnosno preusmjeriti promet postavljanjem odgovarajućih prometnih znakova i o tome bez odgađanja obavijestiti nadzornog inženjera radi poduzimanja daljnjih mjera. U protivnom, temeljem odredbe čl. 61. Ugovora izvođač se obvezuje obešteti tužitelja kao naručitelja.

10.1. Nadalje, odredbom čl. 38. st. 1. Ugovora, stranke su ugovorile da izvoditelj mora uspostaviti organizaciju koja jamči izvođenje svih radova odnosno koja osigurava sigurno i nesmetano odvijanje prometa i zaštite cesta koje su predmet Ugovora. U slučaju da izvoditelj ne uspostavi djelotvornu organizaciju iz st. 1., snosi odgovornost za štetu prouzročenu trećim osobama i naručitelju (st. 2.).

10.2. Dakle, cijeneći sadržaj citiranih odredbi Ugovora, ovaj sud utvrđuje da su parnične stranke svoj poslovni odnos u vezi s odgovornošću za štetu prema sudionicima u prometu zbog nepravovremenog i nekvalitetnog redovitog održavanja i zaštite ceste uredile tako da tu štetu prouzročenu trećima ili tužitelju snosi tuženik kao izvođač ugovorenih radova.

11. Osim toga, tuženikova obveza redovitog održavanja cesta određena je i Pravilnikom o održavanju cesta ("Narodne novine" broj 90/14. i 3/21.). Odredbom čl. 12. Pravilnika određeno je da redovito održavanje čini skup poslova odnosno radova i radnji te mjera koje se provode tijekom cijele godine sukladno mjesečnom odnosno

višemjesečnom operativnom programu. Sukladno čl. 13. Pravilnika pod redovitim održavanjem cesta podrazumijevaju se i poslovi, između ostalog, nadzor i pregled cesta i objekata, redovito održavanje prometnih površina i čišćenje ceste.

12. Uvidom u pravomoćnu presudu ovoga suda poslovni broj P-482/2017 od 10. prosinca 2010. (stranica 7-14 spisa) utvrđeno je da je sud u tom postupku na temelju izvedenog dokaznog postupka utvrdio postojanje odgovornosti tuženika (ovdje tužitelja) na nastalu štetu primjenom čl. 963. st. 1. te čl. 1045. ZOO-a i odredbi čl. 16., 17. i 82. ZC-a. Na okolnost visine štete provedeno je vještačenje, kojim je utvrđeno da je stvarna šteta viša od one koju je osiguratelj EUROHERC osiguranje d.d. platio svom osiguraniku. U navedenom postupku sudski vještak je utvrdio kako vozač vozila nije bio u tehničkoj mogućnosti vidjeti sajlu na vrijeme i tako izbjeći nesreću, pa je sud zaključio kako za nastanak štetnog događaja ne postoji krivnja osiguranika tužitelja, dok tuženik nije dokazao da je poduzeo sve što je potrebno da do nesreće ne dođe, te da stoga postoji njegova odgovornost za navedenu štetu prema čl. 1045. ZOO-a.

12.1. Iz Službene zabilješke Policijske postaje Mali Lošinj, Ispostava Cres od 8. prosinca 2014. te iskaza svjedoka Igora Božića utvrđeno je da je vozač Igor Božić krećući se iz smjera Porozine u smjeru grada Cresa, na ravnom cestovnom potezu prednjim lijevim kotačem prešao preko metalne sajle dužine oko 4 metra koja se omotala oko prednjeg lijevog kotača, uslijed čega mu se nakon cca 10 metara vožnje, na kontrolnoj ploči upalio signal, da je došlo do kvara na kočionom sustavu. Nakon toga da je zaustavio vozilo (stranica 4-6 spisa).

12.2. Sud je u tom postupku nadalje utvrdio da "uklanjanje sajle s prometnice kao predmeta koji nesumnjivo ugrožava sigurnost prometa, predstavlja radnju redovitog održavanja prometnice za koju je temeljem odredbe čl. 82. st. 1. ZC-a je nadležan tuženik. Kako nije sporno da je do nezgode došlo uslijed naleta vozila osiguranog kod tužitelja, na sajlu koja se nalazila na kolniku državne ceste, a uklanjanje iste kao predmeta koji ugrožava sigurnost prometa, predstavlja radnju redovnog održavanja prometnice, za koje odgovara tuženik temeljem samog Zakona, proizlazi da prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga jer je tuženik poslove redovnog održavanja prometnice ustupio društvu CESTE – RIJEKA d.o.o., nije osnovan. Ako je do nezgode došlo uslijed propusta društva CESTE – RIJEKA d.o.o. u izvršavanju ugovorne obveze iz Ugovora o ustupanju radova na koji se poziva tuženik, tuženik će biti ovlašten od istog zahtijevati naknadu ugovorne štete".

12.3. Navedena činjenična utvrđenja u cijelosti prihvaća i ovaj sud te je njima u cijelosti vezan budući da proizlaze iz pravomoćne presude kojom je ovaj sud vezan, kako u pogledu izreke, tako i u pogledu činjeničnih i pravnih utvrđenja na kojima se temelji. Stranke u ovom predmetu nisu osporavale činjenična utvrđenja iz tog postupka niti su se protivile korištenju dokaza provedenih u tom predmetu.

13. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da vozač nije odgovoran za nezgodu, te time i štetu na svom vozilu niti djelomično, odnosno iz provedenih dokaza ne proizlazi da je upravljao vozilom protivno propisima i uvjetima na cesti te da bi to bio uzrok nezgode. Sud dalje utvrđuje da se u trenutku nezgode sajla nalazila na cesti, pa proizlazi da je tuženik, koji je u obvezi čistiti ceste, pa tako i ukloniti svaki predmet koji može ugroziti sigurnost prometa, propustio ispuniti tu svoju obvezu sukladno Ugovoru o izvođenju radova. Tuženik nije dokazao da je do nezgode, uzrok koje je predmet - sajla na kolniku, došlo bez njegove krivnje, odnosno da je poduzeo sve što je trebao da do nezgode, pa time i štete, ne dođe, odnosno da sajlu pravodobno ukloni s kolnika, odnosno da spriječi da se nađe na kolniku.

14. Stoga sud utvrđuje da je tuženik propustio obaviti radove redovitog održavanja, odnosno da nije adekvatno održavao cestu što je dovelo do nastanka predmetne prometne nesreće odnosno štete korisniku javne ceste. Naime, tuženik je bio taj koji je povrijedio svoju ugovornu obvezu iz Ugovora time što nije vodio samo brigu o zaštiti prometa na cesti te nije pravovremeno poduzeo primjerene mjere glede osiguranja sigurnog i nesmetanog odvijanja prometa neposredno prije predmetne prometne nesreće, čime je postupio protivno odredbi čl. 23. st. 2. Ugovora. Tuženik je također postupio protivno citiranim odredbama Zakona o cestama. Također redovito održavanje ceste odnosno uklanjanje predmeta s ceste kao neposrednog uzroka nastanka predmetnog štetnog događaja bila je dužnost tuženika te ti radovi spadaju u redovito održavanje cesta. S obzirom na nespornu činjenicu da je uzrok predmetne nezgode metalna žica dužine 4 metra koja se nalazila na cesti, sud utvrđuje da tuženik nije ispunio svoju ugovornu obvezu pravovremeno i kvalitetnog održavanja predmetne dionice kako bi ista odgovarala zahtjevima sigurnosti prometa, neovisno o tome što je obavljao ophodnju predmetne dionice sukladno Planu ophodnje i redovnih pregleda državnih cesta (Ophodarski dnevnik na stranici 72-82 spisa). To iz razloga što se unatoč tome metalna žica dužine 4 metra nalazila na kolniku i uzrokovala predmetnu nezgodu.

15. Stoga je sud primjenom citiranih ugovornih i zakonskih odredbi te čl. 342. i čl. 346. ZOO-a prihvatio tužbeni zahtjev u cijelosti, te tuženika obvezao na isplatu utuženog iznosa koji je tužitelj platio po pravomoćnoj presudi (t. I. izreke presude). Odredbom čl. 346. ZOO-a propisano je da vjerovnik (tužitelj) ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi koje je dužnike (tuženik) u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu bile poznate ili morale biti poznate.

15.1. S obzirom na to da je tužitelj zatezne kamate zatražio od 2. travnja 2022., odnosno od prvog slijedećeg dana nakon što je temeljem pravomoćne presude platio utuženi iznos (potvrda o izvršenom nalogu na stranici 19 spisa), njegov zahtjev je i u tom dijelu osnovan sukladno odredbi članka 1086. ZOO-a u vezi s čl. 349. ZOO-a. Budući da osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, koje tuženik nije osporio, sud je na temelju odredbe čl. 332.a ZPP-a donio presudu bez održavanja rasprave (izreka presude).

16. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tužitelju nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 2.174,80 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 102,30 EUR (t. II. izreke presude). Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 68,20 EUR i na presudu bez održavanja rasprave u iznosu od 34,10 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.).

16.1. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tužitelj postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

Rijeka, 20. travnja 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ovoga Zakona, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ovoga Zakona (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a u vezi s čl. 502. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30886-dc574**

Kontrolni broj: **0b0c7-8d533-c2816**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.